

בש"פ 6699/14 - המבקש: מדינת ישראל נגד המשיבים: יקיר בן לולו, יהודה אמזלג, מושיקו עמוס

בבית המשפט העליון

בש"פ 6699/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקש: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. יקיר בן לולו
2. יהודה אמזלג
3. מושיקו עמוס

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח בתשרי התשע"ה (12.10.2014)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב 1: עו"ד סנדי מאורן

בשם המשיב 2: עו"ד שני דרי

בשם המשיב 3: עו"ד רונן חליוה

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרם של המשיבים מעבר לתשעה חודשים, בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים נוספים, החל מיום 19.10.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 35360-01-14 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם מביניהם.

העובדות על פי כתב האישום המתוקן

1. כתב האישום, שהוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה ביום 19.1.2014, מייחס למשיבים עבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק, לפי סעיפים 144(א)+(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 2.1.2014 החזיקו שלושת המשיבים, אשר ביניהם היכרות מוקדמת, מטען חבלה מאולתר במקום מסתור בחיפה. המטען הכיל תערובת חומר נפץ, מסמרים וברגים. ביום 2.1.2014 התקשר המשיב 3 אל המשיבים 1-2 והורה למשיב 1 לפגוש אותו באותו הערב כדי להעביר לידיו את המטען. באותו הערב הגיעו המשיבים 1-2 למקום המפגש שנקבע מבעוד מועד, כשהם רכובים על אופנוע, ובידיהם המטען. השניים החנו את האופנוע בסמוך לרכבו של המשיב 3 והודיעו לאחרון כי הם נמצאים במגרש החניה. המשיבים 1-2 הסתובבו זמן מה במגרש החניה והמשיב 1 הניח את המטען באדנית שהייתה במקום. לאחר מכן הגיחו אנשי משטרה שנכחו במקום והורו לשניים לעצור. השניים החלו להימלט בריצה, אך נעצרו על ידי השוטרים. כמה דקות מאוחר יותר הגיע למקום המשיב 3, נכנס לרכב ונסע עד שנעצר על ידי השוטרים.

תמצית הליכי המעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום, לרבות שיחות מתועדות בין המשיבים וכן המטען עצמו. עוד נטען כי קמה נגד המשיבים עילת מעצר נוכח המסוכנות הרבה הנשקפת ממעשיהם. בנוסף טענה המבקשת כי קיים חשש ממשי כי שחרור המשיבים יביא להתחמקות מהליכי משפט או מריצוי העונש. ועוד נטען כי העובדה שחלק מעדי התביעה הם בני משפחה ומכרים קרובים של המשיבים מקימה חשש ממשי כי שחרורם יגרום לשיבוש הליכי משפט. לסיום צוין כי למשיבים יש עבר פלילי.

4. בעניינם של המשיבים התקיימו מספר דיונים בבית המשפט המחוזי במהלך החודשים ינואר ופברואר 2014. בהחלטה מיום 10.2.2014 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 3 והורה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. ביום 5.3.2014 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם של המשיבים 1-2 עד תום ההליכים נגד, בכפוף לשמירת זכותם להגיש בקשה לעיון חוזר בהמשך, אם תימצא חלופה מתאימה ללא צורך בשינוי נסיבות.

קצב התקדמות התיק העיקרי

5. ביום 20.1.2014 קבע בית המשפט המחוזי את התיק להקראה ליום 10.2.2014. ביום 10.2.2014 התקיימה הקראה פורמלית של כתב האישום. באי-כוח המשיבים 1-2 הצהירו כי טרם קיבלו לידיהם את כלל חומר

החקירה ולכן ביקשו לדחות את מועד מתן המענה לכתב האישום. כמו כן, במועד זה ציין בא-כוח המשיב 2 כי טרם הוסדר ייצוגו באופן סופי. המשיב 3 כפר בעובדות כתב האישום.

6. בדיון שהתקיים ביום 5.3.2014 ביקש בא-כוח המשיב 1 (שהופיע גם בשמו של בא-כוח המשיב 2) דחייה נוספת במתן מענה לכתב האישום.

7. בדיון שהתקיים ביום 26.3.2014 לא התייצב בא-כוח המשיב 2 לדיון, ובא-כוח המשיב 1 מסר בשמו כי עניין הייצוג טרם הוסדר וביקש דחייה נוספת על מנת להסדיר עניין זה. בהמשך הודיע בא-כוח המשיב 1, גם בשמו של בא-כוח המשיב 2, כי המשיבים 1-2 כופרים בעובדות כתב האישום.

8. בדיון שהתקיים ביום 6.4.2014 הודיע בא-כוח המשיב 1 כי קיבל הודעה מבא-כוח המשיב 2, לפיה הוא אינו מייצג אותו יותר וכי המשיב 2 ביקש שימונה לו סניגור מהסניגוריה הציבורית. בא-כוח המשיב 1 ביקש דחייה נוספת מכיוון שקיבל לידיו חומר חקירה נוסף. בדיון זה הביע בא-כוח המשיב 3 מורת רוח מכך שעניינו של מרשו מתעכב בגלל עניינים הנוגעים לשני המשיבים האחרים. עוד הלן בא-כוח המשיב 3 כי חלק מחומרי החקירה נמסרו לידיו באיחור וביקש כי המבקשת תצהיר בטרם יחל שלב ההוכחות בתיק כי כל חומרי החקירה נמסרו במלואם וכי רשימת עדי התביעה הינה סופית.

9. ביום 28.4.2014 הודיע המשיב 2 כי הוא אינו מעוניין בסניגור מהסניגוריה הציבורית, וכי הוא נמצא במגע עם עורך דין, ומשכך ביקש דחייה ליום 14.5.2014. בא-כוח המבקשת הודיעה כי כלל חומר החקירה שבידיה הועבר לבאי-כוח המשיבים וכי תמלילים נוספים יועברו מיד לכשיתקבלו.

10. ביום 30.4.2014 מסר בא-כוח המבקשת כי למשיב 2 מונה בא-כוח זה מקרוב, וכי בא-כוח זה ביקש לקבוע ישיבת תזכורת ליום 12.5.2014 וכי אין באפשרותו להגיע לשניים מדיוני ההוכחות שנקבעו. בית המשפט קבע ישיבת תזכורת ליום 12.5.2014 אך הבהיר כי מועדי דיוני ההוכחות לא יידחו משום סיבה, וכי אם אין באפשרותו להופיע בהם אל לו לקחת על עצמו את הייצוג. בית המשפט הורה לבא-כוח המשיב 2 להודיע עד ליום 7.5.2014 האם הוא מתכוון לייצג את המשיב 2 לנוכח האמור לעיל.

11. ביום 12.5.2014 הצהיר בא-כוח המשיב 2 כי הוא קיבל על עצמו את הייצוג של המשיב 2 בכפוף לביטול שני המועדים הראשונים שנקבעו, והבהיר כי הוא אינו מקבל את הצעת בית המשפט לקיים דיונים ביום שישי. בשלב זה קבע בית המשפט כי היות שבא-כוח המשיב 2 לא מוכן לקיים אף דיון בחודש יוני, הרי שלא יוכל לייצג את המשיב 2 ולכן הסניגוריה הציבורית תייצגו. עם זאת, בהמשך הדיון הגיעו הצדדים להסכמות, ובית המשפט שינה מהחלטתו וקבע כי לנוכח הסכמת הצדדים אין צורך בייצוג הסניגוריה הציבורית וכי בא-כוח המשיב 2 יוכל לקחת על עצמו את הייצוג. בא-כוח המשיב 3 הלן על כך שרק בשלב זה מסרה המבקשת את רשימת העדים שבכוונתה להעיד בישיבת ההוכחות הראשונה, ועל כך שמדובר ברשימה ארוכה וכי לא סביר שכולם יספיקו להישמע. בית המשפט קבע כי שני הדיונים שנקבעו לימים 16.6.2014 ו-19.6.2014 מבטלים, וקבע שלושה דיוני הוכחות לימים 1.7.2014, 8.7.2014 ו-13.7.2014. בית המשפט הורה למבקשת למסור לבאי-כוח המשיבים רשימת עדים מפורטת עבור שלוש הישיבות שנקבעו ואת כלל חומר הראיות עד ליום 1.6.2014. בנוסף הורה בית המשפט למבקשת למסור לבאי-כוח המשיבים את רשימת המוצגים המבוקשת עד ליום 20.6.2014 ולבאי-כוח המשיבים להודיע למבקשת עד ליום 26.6.2014 האם הם

מתנגדים להגשת מוצג כלשהו.

12. ביום 19.6.2014 הגיש בא-כוח המשיב 2 לבית המשפט בקשה לשחררו מייצוג המשיב 2. בית המשפט שחרר את בא-כוח המשיב 2 ומינה את הסניגוריה הציבורית לייצגו.

13. ביום 29.6.2014 ביטל בית המשפט את הישיבה שנקבעה ליום 1.7.2014 בשל אילוצי יומנו. בית המשפט קבע כי שמיעת הראיות תחל בדיון שנקבע ליום 8.7.2014. ביום 8.7.2014 הודיע בא-כוח המשיב 1 כי בעקבות מות אימו לא הספיק להתכונן לחקירת העדים וביקש לבטל את הישיבה. נוכח הסכמת הצדדים ביטל בית המשפט את הדיון והותיר את הדיון שנקבע ליום 13.7.2014.

14. ביום 13.7.2014 התקיים דיון הוכחות כמתוכנן, ובמהלכו העידו שני עדי תביעה. המבקשת הודיעה כי טרם קיבלה תשובה מבאי-כוח המשיבים לגבי תיק המוצגים, וכי עדיין אין בידיה את התמלילים, ומשכך תגיש את תיק המוצגים רק בישיבה הבאה. בא-כוח המשיב 3 התרעם על העיכוב בהעברת חומרי החקירה. המבקשת הודיעה כי התמלילים החסרים נוגעים לעדים שיוזמנו בשלב מאוחר יותר, ועל כן ניתן להתחיל בשמיעת הראיות. בא-כוח המשיב 3 הסכים לכך. בתום הדיון קבע בית המשפט להמשיך שמיעת הראיות לימים 28.9.2014, 29.9.2014, 30.9.2014, 22.10.2014, 27.10.2014, 29.10.2014 ו-3.11.2014.

15. הדיון שנקבע ליום 28.9.2014 התקיים כמתוכנן, אך החל באיחור ונשמעו בו שני עדי תביעה. הדיון שנקבע ליום 29.9.2014 בוטל עקב מחלת בא-כוח המשיב 3, והדיון שנקבע ליום 30.9.2014 בוטל עקב שביתת הקלדניות. בשלב זה לא חל שינוי במועדי הדיונים המתוכננים לחודש אוקטובר 2014 ולתחילת חודש נובמבר 2014.

תמצית נימוקי הבקשה

16. באת-כוח המבקשת, עו"ד ד' שמול, טענה לפני כי העבירות המיוחסות למשיבים - החזקה, נשיאה והובלה של מטען - ונסיבות ביצוען מעידות על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם ועל תעוזתם. עוד נטען כי הימלטותם של המשיבים מהמשטרה תוך שהם משליכים ומחביאים את החפצים הקושרים אותם לעבירה, כמו גם העובדה שחלק מעדי התביעה הם בני משפחה ומכרים של המשיבים, מקימים חשש ממשי להימלטותם מהדין ולשיבוש הליכי משפט.

17. הודגש כי למשיבים עבר פלילי: לחובתו של המשיב 1 חמש הרשעות קודמות (בעבירות של הפרת צו בית משפט, שימוש בסמים, הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור, התפרצות, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה, תקיפה כדי לגנוב, איומים ותקיפה "סתם"); לחובתו של המשיב 2 שבע הרשעות קודמות בגין עבירות נשק, עבירות אלימות, עבירות רכוש, הצתה ועוד, שבגינן ריצה שישה עונשי מאסר בפועל שנעו בין חודש ל-24 חודשים; לחובת המשיב 3 שש הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש והתפרצות, עבירות אלימות והחזקת מקום להימורים, שבגינן ריצה שלושה עונשי מאסר בפועל.

18. צוין כי המשיבים הסכימו למעצר עד תום ההליכים ולקיומן של ראיות לכאורה, בכפוף לשמירת זכותם להגיש עמוד 4

בהמשך בקשה לעיון חוזר. כמו כן הפנתה המבקשת לדברי בית המשפט המחוזי ביחס למשיב 3, כי נשקפת ממנו "מסוכנות ברמה הגבוהה ביותר".

19. באת-כוח המבקשת הודתה בדיון לפני כי קצב התקדמות התיק העיקרי "לא היה משביע רצון עד כה" אך טענה כי כעת התיק "עלה על המסלול הנכון" והוא מתנהל כעת כדבעי. נטען כי העיכוב בשמיעת ההוכחות בתיק התרחש, בין היתר, עקב העיכוב מצד המבקשת בהעברת חלק מחומרי החקירה (התמלילים) לבאי-כוח המשיבים, אך גם עקב בקשות הדחייה השונות מצד באי-כוח המשיבים, ובמיוחד עקב הקשיים שנגעו לייצוגו של המשיב 2. צוין כי כעת קבועים ארבעה מועדי דיונים למחצית השנייה של חודש אוקטובר ולתחילת חודש נובמבר. לפיכך נטען כי "נקודת האיזון" לא השתנתה בשלב זה ויש הצדקה להאריך את מעצרם של המשיבים.

20. לנוכח האמור לעיל טוענת המבקשת כי יש מקום להאריך את מעצרם של המשיבים מעבר לתשעה חודשים, בהתאם לסעיף 62 לחוק המעצרים, ב-90 ימים נוספים החל מיום 19.10.2014 או עד למתן פסק דין בתיק העיקרי (לפי המוקדם מביניהם).

תמצית תגובות המשיבים

21. באת-כוח המשיב 2, עו"ד ש' דרי, ביקשה בפתח הדיון לפני שלא לטעון בעל-פה ושיתאפשר לה להשלים טיעוניה בכתב, וזאת עקב קבלת הייצוג רק בתחילת חודש ספטמבר ומשטרם הועברו לידיה כל חומרי החקירה. דחיתי את הבקשה וצינתי כי על אף שאני מבין לליבה של עו"ד דרי שאיני רואה הצדקה להשלמת טיעון בכתב במקרה זה. בהתאם לכך טענה עו"ד דרי בעל-פה לפני. עו"ד דרי טענה כי הראיות כנגד המשיב 2 הינן חלשות. נטען כי בדיוני ההוכחות שהתקיימו עד עתה נוצר "כרסום ממשי בטענות ובראיות המאשימה" ביחס למשיב 2, וכי מחומר הראיות לא ניתן להצביע על כך שהמשיב 2 ידע לשם מה הוא נוסע לחניון, ובוודאי אין ראיה הקושרת אותו להובלה או נשיאה של אותו מטען. עו"ד דרי ציינה כי הסכמת בא-כוחו הקודם של המשיב 2 (כמו גם הסכמת יתר המשיבים) למעצר עד תום ההליכים ניתנה בכפוף לאפשרות לבקש בכל עת עיון חוזר בעניין זה. לפיכך ביקשה עו"ד דרי לשקול חלופת מעצר בעניינו של המשיב 2.

22. בא-כוח המשיב 3, עו"ד ר' חליוה, הביע בטיעונו לפני את מורת רוחו מקצב התקדמות התיק עד כה ומהעיכובים הרבים שהתרחשו עד עתה ושנבעו, ברובם, מהתנהלות באי-כוח המשיבים 1-2 (ובמיוחד בכל הנוגע להסדרת ייצוגו של המשיב 2) ולא מהתנהלות המשיב 3. נטען כי המשיב 3, בשונה מהמשיבים 1-2, נהג כהלכה בתיק זה וכי הוא ניזוק מהכשלים בהתנהלות יתר הצדדים. כמו כן הביע עו"ד חליוה מורת רוחו מאופן התנהלותה של המבקשת בתיק זה, וטען כי המבקשת לא עמדה בלוחות הזמנים שלגביהם התחייבה לפני בית המשפט המחוזי בנוגע למסירת חומרי החקירה, כי עד לאחרונה לא הועברו חלק מחומרי החקירה לבאי-כוח המשיבים, וכי רק לאחרונה קיבל עו"ד חליוה לידיו את התמלילים והדיסקים שהמבקשת התחייבה להעביר כבר לפני מספר חודשים. צוין כי מדובר בתיק שנפתח בחודש ינואר 2014 ועד עתה למעשה לא התקדם משמעותית. לגופו של עניין, טען עו"ד חליוה כי בשונה מהמשיבים 1-2 לא הואשם המשיב 3 בקשירת קשר וכי לא מיוחסת לו עילת ההימלטות. עוד נטען כי לא נמצאו טביעות אצבעות או ראיות ד.נ.א. שקושרות את המשיב 3 למעשים המפורטים בכתב האישום. עוד נטען כי מארבע העדויות שנשמעו עד כה עולה "כרסום" בחומר הראיות, כיוון שאף אחד מארבעת העדים לא הזכיר בעדותו את המשיב 3. לפיכך

נטען כי יש להורות על החזרת עניינו של המשיב 3 לדיון בבית המשפט המחוזי בשאלת קיומה של חלופת מעצר ראויה והדוקה.

23. באת-כוח המשיב 1, עו"ד ס' מארון, הצטרפה לטיעוני חבריה, ככל שהדבר נוגע לטענותיהם בדבר התנהלות המבקשת בעניין העברת חומרי החקירה. גם עו"ד מארון ביקשה להחזיר את הדיון בעניינו של המשיב 1 לבית המשפט המחוזי על מנת לשקול קיומה של חלופה בעניינו.

24. בתגובה לטענות באי-כוח המשיבים ציינה באת-כוח המבקשת, עו"ד שמול, כי הייתה הסכמה בין הצדדים לגבי המשיבים 1-2, הן לעניין הראיות לכאורה והן לעניין עילת המעצר, וכי לגבי המשיב 3 ניתנה החלטה חד משמעית של בית המשפט המחוזי לגבי הראיות והמסוכנות הגבוהה, וכי לא הוגש ערר על החלטה זו. בנוסף הדגישה עו"ד שמול כי עד עתה לא הוגשה בקשה לעיון חוזר בדבר חלופת מעצר לגבי אף אחד מהמשיבים ואין זה המקום לדון בטענות לגבי חלופת מעצר. לבסוף הדגישה עו"ד שמול כי נכון למועד זה אין חומרי חקירה כלשהם שלא הועברו לבאי-כוח המשיבים.

דיון והכרעה

25. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של המשיבים להתקבל.

26. כידוע, הכלל הנקוט בשיטתנו הינו כי נאשם המצוי במעצר ישוחרר בחלוף תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום נגדו אם טרם הסתיים ההליך המשפטי בעניינו. עם זאת, סעיף 62 לחוק המעצרים קובע חריג לכלל ומסמך את בית משפט זה להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים לפרק זמן של 90 יום בכל פעם. בבואו של בית משפט זה לשקול אם להאריך את מעצרו של נאשם על פי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לערוך איזון בין הפגיעה המתמשכת בחירות הנאשם לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור וניהול תקין של הליכי המשפט. אמות המידה שנקבעו בבית משפט זה להארכת מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים מביאות בחשבון, בין היתר: את הימשכות מעצרו, את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, את עברו הפלילי, את חומרת המעשים המיוחסים לו, את החשש מפני שיבוש הליכי המשפט ואת קצב התקדמות ההליך העיקרי [ראו למשל: בש"פ 3468/13 מדינת ישראל נ' טראוב (19.5.2013), פסקה 10 והאסמכתאות המוזכרות שם; בש"פ 8317/13 מדינת ישראל נ' בבילאין (17.12.2013)].

27. אודה כי מעיון בבקשה ומשמיעת טענות הצדדים לפני עולה תחושה לא נוחה בכל הנוגע להתנהלות ההליך עד כה. לא ניתן להתעלם מהעובדה שעוכבים רבים בתיק נגרמו כתוצאה מהתנהלות של המבקשת בכל הנוגע להעברת מלוא חומרי החקירה לידי באי-כוח המשיבים בפרק זמן סביר. לא למותר לומר כי בתיק כגון דא – כשהנאשמים מצויים במעצר עד תום ההליכים, אף אם הסכימו לכך בתחילת הדרך – לא ראוי שיתרחשו עיכובים מסוג זה, ויש לקוות שהמסקנות הנדרשות מהתנהלות בתיק זה תוסקנה על ידי המבקשת לטובת התיקים הבאים. עם זאת, אין להתעלם מכך שחלק ניכר מהעוכבים בתיק זה נובע מהתנהלות באי-כוח המשיבים 1-2, ובמיוחד כל העוכבים שנבעו מהסדרת ייצוגו של המשיב 2. אכן, יש טעם בדברי בא-כוח המשיב 3, עו"ד חליוה, בדיון לפני, כי הוא התנהל כהלכה עד עתה וכי הוא סובל במידה רבה מהפגמים שנפלו בהתנהלות יתר הצדדים בתיק. עם זאת, איני רואה כיצד טענה זו מסייעת למשיב 3 בהקשר של הבקשה הנוכחית, שעניינה בהארכת מעצרו של כל המשיבים לנוכח העבירות המיוחסות לשלושתם, ולנוכח המסוכנות הנשקפת מהם בשים לב לאישומים ולנוכח עברם הפלילי, ומעל הכל לנוכח הסכמתם לקיומן של

ראיות לכאורה ולמעצר עד תום ההליכים.

28. כך או כך, מקובלת עלי טענת המבקשת כי נראה שהתיק "עלה על המסלול הנכון" וכי שלב ההוכחות צפוי לצבור תאוצה במחצית השנייה של חודש אוקטובר 2014 ובתחילת חודש נובמבר 2014, ויש לקוות ולהניח שכל הצדדים ידאגו לכך שהתיק לא "יאבד קצב" בהמשך. לפיכך סבורני כי בשלב זה הצדק עם המבקשת כי כל הטעמים שעמדו ביסוד מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים בחודש ינואר 2014 עדיין עומדים על כנם, ומשכך לא התרשמתי כי "נקודת האיזון" השתנתה. לפיכך שוכנעתי כי קיימת הצדקה להאריך את מעצרו של המשיבים כמבוקש. עם זאת, אעיר כי לנוכח ההסכמה ההתחלתית למעצר עד תום ההליכים, שניתנה בכפוף לזכות לבקש בכל שלב עיון חוזר, לא מצאתי מה מונע מבאי-כוח המשיבים מלהגיש בקשה לעיון חוזר בשאלת המעצר, ובמסגרתה לטעון טענותיהם לקיום חלופות מעצר ראויות. טענות אלה שהועלו "על רגל אחת" בדיון לפני צריכות להתברר כדבעי לפני בית המשפט המחוזי, ואעיר – מבלי לקבוע מסמרות – כי ייתכן ש"נקודת האיזון" תשתנה בעתיד ככל שתוצגנה חלופות מעצר ראויות והדוקות מספיק.

29. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיבים יוארך ב-90 ימים, החל מיום 19.10.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 35360-01-14 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, י"ח בתשרי התשע"ה (12.10.2014).

ש ו פ ט